

Τι πρέπει να κάνουμε τώρα τα Χριστούγεννα

/ Γνώμες

• Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Λέγουν ὅτι τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἀπλῶς μία ἡμέρα τοῦ ἡμερολογίου. Μία ἡμέρα διακοπῶν, γλεντιοῦ, ξενυχτιοῦ, παιξίματος χαρτιῶν, ἀγορῶν, ἐκδρομῶν καί ἄλλα τέτοια κοσμικά φαινόμενα. Αὐτά ὅλα ὅμως, πόρρω ἀπέχουν ἀπό τό βαθύτερο νόημα τῆς ἐορτῆς. Ὅσοι τὰ λέγουν αὐτά, βρίσκονται στό σκοτάδι τῆς ἀγνοσίας

καί βιώνουν μία «έορτή ανέορτη».

Τά Χριστούγεννα εἶναι ἡ μεγάλη Δεσποτική έορτή τῆς Ἐκκλησίας, ὅλων τῶν χριστιανῶν στήν Οἰκουμένη, μέ τό κεντρικό μήνυμα, ὅτι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἦλθε στή γῆ, σαρκώθηκε, ἐνηνθρώπησε, γεννήθηκε στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Ἐνώπιόν μας ἔχουμε ἕνα θεῖο καί ἱερό Μυστήριο, πού «οὐ φέρει ἔρευνα», ἀλλά «πίστει μόνη τοῦτο, πάντες δοξάζομεν». Οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὀνομάζουν τά Χριστούγεννα «Μητρόπολη τῶν έορτῶν» (Ἰω. Χρυσόστομος), «Γενέθλιος ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητος» (Μ. Βασίλειος) καί «Έορτή τῆς ἀναδημιουργίας» (Γρηγόριος Θεολόγος).

Τί λοιπόν πρέπει νά κάμνουμε; Πῶς θά έορτάσουμε; Πῶς θά προσεγγίσουμε τό μυστήριο τοῦτο τοῦ Θεανθρώπου;

1ον. Εἶναι ἀνάγκη νά καθαρίσουμε τήν ψυχή μας ἀπό τά πάθη καί τίς ἁμαρτίες. Αὐτό θά γίνει μέ τήν προσέλευσή μας στό ἱερό Μυστήριο τῆς Μετανοίας καί Ἐξομολογήσεως. Ἔχουμε ἀνάγκη πνευματικοῦ πατρός. Δέν εἶναι τά χάπια πού θά μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπό τό βάρος τῶν ἁμαρτιῶν. Ἡ θεία Χάρη πρέπει νά μᾶς ἐπισκιάσει.

2ον. Νά προσέλθουμε στούς ἱερούς ναούς καί νά μεταλάβουμε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Νά κοινωνήσουμε Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Νά λάβουμε τόν Γεννηθέντα Χριστό μέσα μας. Νά καταστοῦμε «συνδαιτημόνες» στήν θεία Τράπεζα πού παραθέτει γιά μᾶς ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός. Αὐτός εἶναι ὁ ἁγιασμός μας, ἡ ζωή μας ἐν Χριστῷ. Αὐτό τελικά εἶναι Χριστούγεννα. Γέννηση Χριστοῦ, μέσα στό εἶναι μας, στή φάτνη τῆς ψυχῆς μας.

3ον. Νά ἐκκλησιαστοῦμε ἀνήμερα τά Χριστούγεννα, νωρίς, στό Ναό. Νά ἀκούσουμε μέ τίς ὀρθρινές «Χριστουγεννιάτικες» καμπάνες τό ὑπέροχο τροπάριο – «Κάθισμα»: «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός...», τόν θαυμάσιο Κανόνα: «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...», τούς καταπληκτικούς Αἵνους: «Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι οὐρανοί ἀγαλλιᾶσθε...», τό Ἀπολυτίκιο: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός...» καί τό Κοντάκιο: «Ἡ Παρθένος σήμερον, τόν Ὑπερούσιον τίκτει...».

4ον. Νά εἴμαστε σ' αὐτές τίς Χριστουγεννιάτικες ἡμέρες περισσότερο φιλόανθρωποι καί ἐλεήμονες. Νά συγχωρήσουμε τούς οἰκείους μας, τούς συγγενεῖς, τούς γείτονες, τόν πλησίον μας. Καί ἀκόμη νά κάμνουμε κάποια φιλανθρωπία. Νά εἴπωμεν φθάνει ἡ πλεονεξία, ὁ ἀτομισμός. Περισσότερον ἄνοιγμα τῆς καρδιᾶς μας στόν συνάνθρωπο.

5ον. Θά μπορούσε στό τραπέζι μας αὐτές τίς γορτινές ἡμέρες νά προσκαλέσουμε

μέ πολλή διακριτικότητα και εὐγένεια ἕνα μοναχικό συνάνθρωπο, ἕνα ὀρφανό παιδί, ἕνα ἀπόμαχο τῆς ζωῆς, ἕνα πτωχό.

6ον. Νά πραγματοποιήσουμε μία ἐπίσκεψη ἀγάπης σέ ἡλικιωμένους ἀλλά καί σέ πονεμένους συνανθρώπους μας.

7ον. Νά προσευχηθοῦμε κάπως περισσότερο καί ν᾿ἔχουμε στήν προσευχή καί στή σκέψη μας καί τούς ὁμογενεῖς μας στό ἐξωτερικό.

8ον. Νά μελετήσουμε ἕνα χριστιανικό βιβλίο, ὡς πνευματική τροφή καί ὠφέλειά μας.

Εἰλικρινά, στήν ὑπαρξή μας νά συνειδητοποιήσουμε, ὅτι δέν θέλουμε νά ζοῦμε, ὡς «πρό Χριστοῦ», ἀλλά «μετά Χριστόν».

Χριστούγεννα μέ τόν Χριστό πού φέρει τήν εἰρήνη, τήν ἀγάπη, τήν χαρά στήν ἀνθρωπότητα. Εὐλογημένα Χριστούγεννα, χριστιανικά.